

Α. 18.

18. Ιουνίου 1832.

Ετους Α'.

ΣΑΒΒΑΤΩ, — ΕΝ ΝΑΥΠΑΓΙΩ,

ΕΘΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ετήσια, Φοίνικες 36.

Εξαμηνιαία 18.

Τριμηνιαία 9.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Διορισμοί.

Ἀστυνόμος Μεσολογγίου, ὁ Κ. Παναγιώτης Γουλεμής.
 Ὑγειονομολιμενάρχης Μεσολογγίου, ὁ Κ. Ἀναστάσιος Βαλσαμάκης.
 Γραμματεὺς τοῦ Ὑγειονομολιμεναρχείου Μεσολογγίου, ὁ Κ. Ἰω. Μπολάκης.
 Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ Πατρῶν, ὁ Κ. Σάββας Χρηστίδης.
 Γραμματεὺς τοῦ Διοικητικοῦ Τοποτηρητοῦ Πάρου καὶ Ἀντιπάρου, ὁ Κ. Νικόλαος Ψαράκης.
 Ἀστυνόμος Βλοχού, ὁ Κ. Θεοδωρακόπουλος.
 Ἀστυνόμος Κρανιδίου, ὁ Κ. Δημήτριος Ἀργυριάδης.
 Ὑγειονομολιμενάρχης Σαντορῆνης, ὁ Κ. Ἀναγνώστης Παφλάς.
 Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ Αἰγίνης, ὁ Κ. Ι. Οἰκονομίδης.
 Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ Ἀνδρουσῆς, Ἐμπλακίικων καὶ Μικρομάνης, ὁ Κ. Παναγιώτης Γ. Σαματελέπουλος.
 Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ Καλαμάτας καὶ Νησίου, ὁ Κ. Νικόλαος Γούσιος.
 Γραμματεὺς Διοικητοῦ Σαντορῆνης, ὁ Κ. Ἀντώνιος Ν. Μαρσιλάκης.
 Γραμματεὺς τοῦ Ἐκτάκτου Διοικητοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ὁ Κ. Στέφανος Βηλαράς.
 Γραμματεὺς τοῦ Διοικητικοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς Μεγαρίδος, ὁ Κ. Δημήτριος Πανταζής.
 Ἀστυνόμος Καλαμάτας, ὁ Κ. Βενετζάκης Ξανθάκης.
 Ὑγειονόμος Πετσῶν, ὁ Κ. Γεώργιος Π. Μυλωνάς.
 Ἀστυνόμος Πετσῶν, ὁ Κ. Ι. Κρωδύλας.
 Λιμενάρχης Πετσῶν, ὁ Κ. Λάζαρος Μπαζιώτης.
 Ἀστυνόμος Ὀλυμπιονοχωρίων, ὁ Κ. Στέλιος Συνοδινός.
 Ἀστυνόμος Καρυταίνης, ὁ Κ. Θ. Φράγκ.
 Ἀστυνόμος Φαναρίου, ὁ Κ. Θεμιστοκλῆς Τρικούπης.
 Ὑγειονομολιμενάρχης Μυκῶνου, ὁ Κ. Πάνος Καλομοίρης.
 Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ Ἰου, Ἀμουργού κτλ., ὁ Κ. Μετὰ Ἰ. Καλιγᾶς.
 Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ Φαναρίου καὶ Πύργου, ὁ Κ. Ἀνδρέας Παπασταθόπουλος.
 Ὑγειονομολιμενάρχης Γλαρέντζης, ὁ Κ. Ἀνδρέας Δρακόπουλος.
 Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ Τριπολιτσᾶς, ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Μαστουλάκης.
 Γραμματεὺς τοῦ Τοποτηρητοῦ Ἄργους, ὁ Κ. Ἀναστ. Σταμ. Ἀντωνόπουλος.

Ὑπαστυνόμος τοῦ Ἀγ. Γεωργίου τῆς Κορινθίας, ὁ Κ. Διονύσιος Σπ. Παπαγιαννόπουλος.

Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ Σίφνου Μήλου καὶ Κιμῆλου, ὁ Κ. Ἀθανάσιος Τέτσης.

Γραμματεὺς τοῦ Τοποτηρητοῦ Κορώνης, ὁ Κ. Ἀποστολάκης Μπουρμπουλάτος.

Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ τῆς νήσου Ἰδρας, ὁ Κ. Περικλῆς Ζάννης.

Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ Κέας, Θερμίων καὶ Ζερίφου, ὁ Κ. Νικόλαος Πάγκαλος.

Γραμματεὺς τοῦ Διοικητικοῦ Τοποτηρητοῦ Μυκῶνου, ὁ Κ. Γ. Λαμπρινίδης.

Ὑγειονομολιμενάρχης Ἀμοργού, ὁ Κ. Γεώργιος Ἐξαρχόπουλος.

Ὑπαστυνόμος Βατίκων, ὁ Κ. Κυριακὸς Χαραμής.

Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ τῆς νήσου Πόρου, ὁ Κ. Ματθαῖος Ματθάκης.

Ὑγειονόμος Αἰγίνης, ὁ Κ. Γεώργιος Κομνηνός.

Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ Μονεμβασίας, ὁ Κύριος Ἐλευθέριος Καλογεράς.

Ἀστυνόμος Τριπολιτσᾶς, ὁ Κύριος Θ. Σακελλαρίου.

Ἀστυνόμος Ἄργους, ὁ Κύριος Ι. Πετροκόπης.

Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ τῆς νήσου Πάρου, ὁ Κύριος Στέφανος Πραγματευτάκης.

Ὑγειαυνομολιμενάρχης Κιμῆλου, ὁ Κύριος Ι. Ἀντωνίου.

Ἀστυνόμος Δαύκα, ὁ Κύριος Φιλάρετος Ἀύγερινός.

Ἀστυνόμος Σαντορῆνης, ὁ Κύριος Ν. Ἀδατιέλλος.

Ὑγειαυνομολιμενάρχης Μυκῶνου, ὁ Κύριος Ἀντωνέλος Μπόνης.

Ἀστυνόμος Σίφνου, ὁ Κύριος Πάνος Καλομοίρης.

Ἀστυνόμος Ἰδρας, ὁ Κύριος Ἐλευθέριος Στύπας.

Ὑγειονόμος Ἰδρας, ὁ Κύριος Αἰζαρος Μπροῦσκας.

Λιμενάρχης Ἰδρας, ὁ Κύριος Λάζαρος Τζώρτζος.

Γραμματεὺς τοῦ Τοποτηρητοῦ Πύργου, ὁ Κύριος Θαλῆς Θεοδωρίδης.

Λιμενάρχης Αἰγίνης, ὁ Κύριος Κυριάκος Μαρμούνης.

Ὑγειαυνομολιμενάρχης Τρινήτων καὶ Ἐλους, ὁ Κύριος Δ. Καλκαντῆς Μπακεζάκος.

Ἀστυνομολιμενάρχης Μαραθωνησίου, ὁ Κύριος Γ. Καλκαντῆς Μπακεζάκος.

Γραμματεὺς τοῦ Διοικητικοῦ Τοποτηρητοῦ Καρυταίνης, ὁ Κύριος Παναγιώτης Δημητρακόπουλος.

Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ Ἀρκαδίας, ὁ Κύριος Σπήλιος Ἀντωνόπουλος.

Ἀστυνόμος Πόρου, ὁ Κύριος Ἀναγ. Κ. Γκαγκας.

Ἀστυνόμος Ἀνδρουσῆς, ὁ Κύριος Π. Μηχανίδας.

Ἀστυνόμος Μοθώνης, ὁ Κύριος Γεώργιος Κλήρης.

Ἡ Ἀστυνομία Νάξου ἐνεργήσῃ τὴν παρῆσαν διὰ δημοσίῃς κηρύγματος εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως ταύτης, τοιχοκολλῆσαι ἀντίγραφά αὐτῆς εἰς τὸ πολυανθρωπότερον μέρος τῆς πόλεως, καὶ ἐπὶ θύρας τῆς Δικαστηρίου τέτῃ.

Ἡ παρῆσα θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Νάξῳ, τῇ 20 Μαΐου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. Τυπάλδος.

Ὁ Γραμματεὺς Ζ. Πρακτικίδης.

Πρὸς τὸ Σ. Πρωτόκλητον Δικαστήριον
Νάξου κτλ.

Διοριζόντες οἱ ὑποφαινόμενοι Ἐπίτροποι τῶν ἀνηλίκων ὀρφανῶν τῇ ποτὲ Ἀθανασίᾳ τῆς Λάλας, ἀναφέροντες εἰς τὸ Σ. Δικαστήριον μετὰ τῶν ἀνηλίκων τέκνων τε, ὅτι δεχόμεθα τὴν κληρονομίαν τῆς πατρὸς μας, ἐπιφυλάττοντες τὴν ὑπεράσπισιν τῶν νόμων, ὥστε, εἰὰν τὰ κέρδη τῆς κληρονομίας ἐξαρκέσων διὰ τὰ χρεὴ τῆς πατρὸς μας, νὰ εἶναι εἰς βάρος μας καὶ ἡ κληρονομία καὶ τὰ χρεὴ ἐκεῖνα, εἰὰν δὲ τὰ κέρδη τῆς κληρονομίας δὲν ἰσοτιμῶνται μὲ τὰ χρεὴ, τότε ἡ κληρονομία νὰ λογίζεται εἰς βάρος τῶν δαεισῶν τε.

Ἡ κληρονομία δὲ συνίσταται

Α'. Εἰς ἓν τεταρτημόριον χωράφου, κείμενον εἰς τὰ Καλαμύρια, Καψανὰ καλούμενον.

Β'. Εἰς ἓν χωράφιον πετρῶδες, Σελάδα καλούμενον.

Γ'. Εἰς ἓνα βόα, μίαν δαμαλίδα, καὶ ἓν βεδόπελον.

Δ'. Εἰς ἓν χωράφι κείμενον εἰς τὸν Πάππαν, προικισμένον πρὸς τὴν πρώτην τε θυγατέρα Μαρεῶσαν σύζυγον τῆς Ἀνδρέας Κολυβά.

Ταῦτα ἐξαγόμενοι ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῶν νόμων καὶ τὴν εὐθυδικίαν τῆς Σ. Δικαστηρίου, μένομεν μὲ σέβας βαθύτατον.

Ἐν Νάξῳ, τῇ α' Ἀπριλίᾳ 1832.

Οἱ ἐπίτροποι τῶν ἀνηλίκων

Π. Λεντέδης

Διὰ τὸν Σπυρίδωνα Μαυροκέφαλον ἀγράμματον,
Ἀντώνιος Πραντένας.

Διὰ τὸν Κωνσταντῖνον ποτὲ Ἀθανασίᾳ τῆς Λάλας ἀγράμματον, Ἰωάννης Λεντέδης.

Διὰ τὸν Γαβριήλ ποτὲ Ἀθανασίᾳ Λάλας, Βασίλειος Σαρκαντίας.

Διὰ τὴν Ἑλένην Ἀθανασίᾳ τῆς Λάλας, Στέφανος Σομμαρίπας.

Διὰ τὸν ἀγράμματον Δημήτριον τῆς Λάλας, Νικόλαος Λάνδρος.

Ἰάκωβος Παυλιώτης μαρτυρῶ. Ἀναστάσιος Κατζίλης μαρτυρῶ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ καθ' ἡμᾶς πρωτοτύπῳ.

Π. Λεντέδης.

Ἴσον ἀπαρίστακτον τῷ παρῆσιν αὐτῷ κατ' αὐτὸ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Νάξῳ, τῇ 20 Μαΐου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Πρωτοκλ. Νάξου κτλ.
Ζ. Πρακτικίδης.

Ἀρ. 55. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ κατὰ τὸ Λίγαϊον Πέλαγος Ἐκκλητικὸν
Δικαστήριον.

Προεδρεύοντος τῆς Κυρίας Ι. Θεοτόκης, καὶ συνδικαζόντων τῶν Κυρίων Δ. Αἰνιάνας, καὶ Ν. Ἀνδριοπέλε, ἀντὶ τῆς συμβουλῆς Κυρίου Κ. Μιχ. Σολωμοῦ ἐξαρχεθέντος.

Συνεδριάσαν τὴν 17 Ἰαννίου τῆς χιλιοστῆς ὀκτακοσιοστῆς πρώτης ἔτης διὰ νὰ δικάσῃ τὴν διατρέχουσαν διαφορὰν μεταξὺ τῆς Μ. Μαρκιπολίτης ἐκκαλέσαντος τὴν ὑπ' Ἀρ. 1 καὶ ἀπὸ 29 Ἰαννουαρίου 1831 ἀπόφασιν τῆς κατὰ Νάξον καὶ Πάρον Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, καὶ τῆς Ι. Χαλικοπέλες ἐπιτρόπου τῶν τέκνων τῆς ποτὲ Ι. Μάρκου Κωτάκη.

Ἀναγνῶν τὴν ἀπὸ 27 Μαρτίου 1831 καὶ εἰσερχομένων 439 ἀναφορὰν τῆς Κ. Μιχ. Σολωμοῦ, ἐπιτρόπου τῆς Μ. Μαρκιπολίτης, δι' ἧς αἰτεῖ.

Α'. Τὴν ἀνάγκην τῶν Ἀρθ. α', β' καὶ γ' τῆς ρηθείσης ἀποφάσεως, καθ' ἥσον ἀφορᾷ τὸ μέρος τῆς κληρονομίας τῆς ποτὲ Καλῆς ὑπὲρ τῶν ἐντολῶν τῆς Χαλικοπέλες, καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἰδίας κατὰ τὸ ἡμισυ ἐκείνων τῶν ἀγαθῶν, δικλαμβανομένων εἰς τὴν ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1829 ἀπάντησίν τε, παρῆσιν αὐτῇ εἰς τὸ παῦσαν Πρωτόκλητον τῶν Κεντρικῶν Κυκλάδων.

Β'. Ὅλα τὰ ἐξόδα καὶ χρονοτριβὰς.

Ἀναγνῶν τὴν ἀπὸ 6 Μαΐου 1831 καὶ εἰσερχομένων 583 ἀπολογία τῆς Σταύρου Βαλσαμάκη ἐπιτρόπου τῆς Ἰωάννης Χαλικοπέλες, δι' ἧς αἰτεῖ.

1. Τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀγωγῆς τῆς Κ. Μ. Σολωμοῦ, ἐπιτρόπου τῆς Μ. Μαρκιπολίτης, ὡς ἐναντίας

μορφονιαῖς καὶ γέροντες καὶ ἀνδρειωμένοι νέοι
 τένουν ζωνάρι ἓνα χορὸ καὶ εὐμορφα τραγουδοῦνε,
 ἡ νιαῖς ὅπου χορεύουν φοροῦν ἀνδρῖκια βούχα,
 καὶ μ' ἄρματα πλακάνουνε τὰ τρυφερά βυζιά τους.
 εἶναι τὰ Ἑλληνόπαιδα ' ποῦ ἀπ' τὸ Μισολόγγι
 πὲρ τὰ σπαθιά τους ' γλύτωσαν 'ς τῆς νύχτας τὸ φεγγάρι,
 καὶ τόρᾳ σταίνουνε χορὸ, 'ψηλὰ 'ς τὸ Λαοδρόικι.
 χορεύουν νὰ ἡμερώσουνε τὴν λύπη τῆς καρδιάς τους,
 πῶς πλὴν δὲν θέλει μεταῖδουν τοὺς νιούς ' ποῦ ἐχαθῆκαν
 χορεύουν διὰ νὰ δώσουνε θάρρος εἰς τὴν πατρίδα,
 πῶς ὅσο καὶ ἂν ἐμείνανε 'λίγα τὰ παλληκάρια,
 ἂν Στήθη τους δὲν 'δείλιναν 'ς τοὺς φόνους καὶ 'ς τὸ αἷμα,
 καὶ χαίρονται καὶ τραγουδοῦν σὰν 'ς ταῖς καλαῖς ἡμέραις.
 Τὸ πῶς δὲν ἐδειλιάσετε τό 'δε καλὰ ἡ Ἀθήνα
 Φωτιά ἀρχίζει ἀκοίμητη μόλις τὰ φέγγη ἀνοίγουν,
 καὶ οἱ νεκροὶ ἦταν πολλοί, ὅταν μεσημεριάζῃ,
 'κεῖτονταν χώρια τ' ἄλογα καὶ χώρια ὁ Καῖθβαλάρης,
 καὶ ἦτον αἷμα καὶ φωνὴ 'ς τὴν ἄχαρη πεδιάδα.
 Ἐπῆραν οἱ Ἀγαρῆνοι τὰ Ἑλληνικά κεφάλια,
 Δρόμο πολὺ τὰ σείλανε καὶ φίλοι δὲν τὰ πᾶνε,
 'ς τὴν Πόλιν τὰ ἐσήσανε τοὺς δρόμους τοὺς ἀγίους.
 Ἐκεῖ νὰ πᾶμε, Βασιλεῖα, νεύουνε τὰ κεφάλια,
 καὶ τὰ ὄρφανά τους τὰ μαλλιά κύττα 'ς τὴν Γῆν πῶς σειοῦνται.
 Ὡς νῆε ' ποῦ ἐγεννήθηκες ἀπὸ ἀγαθοὺς γονεοὺς,
 Τεχνήταις εἶναι οἱ Ἕλληνες εἰς τοῦ χοροῦ τὴν χάρι
 Ἀλλὰ ὁ εὐμορφότερος ἀπ' ὅλους τοὺς χοροὺς μας,
 ἦτον αὐτὸς ' ποῦ 'κάμαμε εἰς τοῦ Μαγιοῦ τὴν νύχτα,
 ὅταν πανηγυρίζαμε τοὺς δεκοχτῶ σου χρόνους.
 Γιατὶ ἄκουε 'ς τὰ σπῆτια τους ἡ νιαῖς τί 'τραγουδοῦσαν,
 καὶ τί οἱ γενναῖοι οἱ στρατηγοὶ τριγύρω εἰς τὴν σημαία.
 « Σίδερο βάλε 'ς τὴν καρδιά, καὶ χάλκιωμα 'ς τὰ στήθη,
 « Ὡς νῆε ' ποῦ τοὺς Ἕλληνας θάλλῃς νὰ βασιλεύσης,
 « καὶ 'ς τὰ ἀθῶα παιδικὰ νὰ 'χῃς καρποὺς τῆς νιότης.
 « Ἐδῶνε τὸ παλαιὸν τὸ χῶμα τῶν Ἑλλήνων
 « καὶ ὅταν σκάφῃ ὁ γεωργὸς ἀμπέλι νὰ φυτεύῃ,
 « σπαθὶὰ ξεθάφτει παλαιὰ καὶ περικεφαλαίαις.
 « ἦτον καὶ μνήματα πολλὰ σ' τὸν χέρσο Μαραθῶνα
 « καὶ ἀκόμη οἱ γεροντότεροι 'ς τοὺς νέους διηγοῦνται (5),
 « πῶς κάποτε 'ς τὴν ἄγρια τὴν νύκτα, 'ς τὸ φεγγάρι,
 « ἴσχοι προβαίνουν περισσοὶ 'ς τοὺς παλαιοὺς τοὺς τάφους,
 « καὶ ἡ μοῖραις μ' ἀκατάπυκτο τραγῶδι ξενυχτοῦνε,
 « καὶ δίχως παῦσι ἠχολογοῦν σάλπιγγες τοῦ πολέμου.
 « Κύττα, τραβιοῦνται ἀπ' τὰ μαλλιά οἱ παλαιοὶ ἐκεῖνοι,
 « ἢ σπῖθα ὀγαίνει ἀκοίμητη ἀπ' τὰ γερά σπαθιά τους,
 « καὶ μόλις παύουν ταῖς σπαθιαῖς 'ς τὸ χάραμα τῆς ἡμέρας.
 « Σὰν τοὺς σοφοὺς τοὺς Ἕλληνας δὲν εἶναι τὰ παιδιὰ τους:
 « Πλὴν ὅσο καὶ ἂν γενήκαμε ἀνόμιοι τῶν γονιῶν μας,
 « καὶ ἡμεῖς ἐπολεμήσαμε σερίᾳ καὶ τοῦ πελάγου
 « καὶ τὰ παλιὰ τῆς κλαύματα θυμῆθηκε ἡ Ἀσία.
 « Τῆς Γερμανίας τῆς ξανθῆς ἔλα ἐδῶ ὦ τέκνο,
 « ἢ μάταις σὲ ἐπιθυμοῦν καὶ τὰ δειλὰ κοράσια,
 « καὶ σὲ καλοῦν τὰ φλάμπουρα τῶν νέων παλληκαριῶν
 « ἔλα, μᾶς εἶναι 'θύμησι γλυκὴ τὰ γονικά σου.
 « ὅπου εἶναι χάρος, καὶ 'πανδρειαῖς, καὶ Ἥλιος καὶ Σελήνη,
 « ἢ δόξα ἠχολόγησε τοῦ Ἑλληνικοῦ πολέμου.
 « Ἀλλὰ μόλις ἐσκάρταμε τὰ πρῶτα τὰ μνημόρια,
 « καὶ μὲ πολὺ ἀναστεναγμὸ 'θάψαμε τοὺς συντρόφους,

« Τοὺς πρώτους, ' ποῦ τοὺς 'γένηκε τὸ αἷμα κοινωνιὰ τους,
 « Μᾶς ἤλθεν ὁ πατέρας σου 'ς τὰ κίνδυνα βοηθός μας
 « καὶ ὠρέχθηκε, σὰν βασιλεῖας, νὰ μᾶς ἰδῇ βασιλεῖο,
 « καὶ ὡς ἥρωας ἀγάπησε τὰ ἔργα τῶν Ἡρώων,
 « καὶ σὰν σοφὸς τὰ ὄρφανὰ εἰς τὴν σοφίᾳ διδάσκει.
 « Τὸν υἱόν σου 'ς τὸ βασιλεῖο του, ὦ βασιλεῖα, νὰ σείλῃς.
 « Δὲν εἶσαι μεγαλήτερος ἐσὺ ἀπὸ ταῖς μοῖραις,
 « καὶ ἡ μοῖραις ἐτραγούδησαν 'ς ἐνὸς Μαγιοῦ τὴν νύκτα,
 « καὶ δεκοχτῶ μοσκοβολοῦν ἀνοιξαις ἀπὸ τότες,
 « πῶς θὰ γεράσῃ βασιλεῖας 'ς τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων
 « 'ς τὴν ὥρα ' ποῦ τοῦ μισεῖμοῦ φιλὶ θεὸς νὰ τὸν δώσῃς,
 « Δόσε του καὶ ἓνα φίλευμα, μηδ' ἄλλο τι νὰ δώσῃς,
 « τὸν ἔρωτα 'πὸ χεῖς διὰ ἡμᾶς, ἐκεῖνον νὰ τοῦ δώσῃς,
 « καὶ θάλλῃ δόξα καὶ χαρὰς τὸ τέκνο σου 'ς τὸν Κόσμο.
 « Ἄν εἶχε σπλάγγχνα ἔρωτος διὰ ἡμᾶς ὁ Ἐπτανήσιος,
 « τ' ἄσπρα μαλλιά καὶ τὸ μορφο τοῦ γέροντος κεφάλι
 « 'ς τὴν σκῶνιν δὲν θὰ 'κεῖτονταν 'ς τὸ αἷμα καὶ εἰς τὸν τάφο,
 « καὶ ἡ Μάνη δὲν θὰ ἐκλεγε τὰ δούτης παλληκάρια.
 « Ὁ ἓνας ἦτονε ξανθὸς καὶ ὁ ἄλλος μαυρομμάτης.
 « Παῦσε, Μάνη, τὰ θάκρυά σου, παῦσε τὸ μοιρολόγι,
 « Διάβασε ὁ Κύριος τί λαλεῖ 'ς τὰ θεῖα τὰ βιβλία
 « ὅποιος θὰ κάμῃ φονικὸ, χάρου παιδεία θὰ λάβῃ.
 « Θεὸς νὰ γευθῇς μὲ τοὺς καιροὺς καὶ ἄλλην θεραπείᾳ.
 « Ὡς Μάνη ' ποῦ ἐγέννησες τὸν 'λία καὶ Κυριακούλη,
 « Σὰν δένδρο εὐμορφότατο μὲ τ' ἄνθη καὶ τὰ φύλλα,
 « Τόσο 'ναι τόρᾳ τὰ μαλλιά πυκνὰ 'ς τὸ βασιλεῖά σου.
 « Ἀλλ' ὅταν θάναι ὀλόγυμνο τὸ τίμιον τὸ κεφάλι
 « ὥσάν τὰ Κακαβούλια σου, τὸ χέρσο τὸ βουνό σου,
 « αὐτὸς ' ποῦ τόρᾳ βασιλεῖας εἶναι σενοῦ βασιλείου,
 « θὰ βασιλεύῃ γῆν πολλὴν καὶ θάλασσαν μεγάλη.
 « καὶ οἱ νέοι ἐκεῖνου τοῦ καιροῦ καὶ ἡ δροσεραῖς ἡ νέαις
 « θὰ τραγουδοῦν καὶ θὰ πηδοῦν 'ς τὰ μνήματα τῶν φίλων,
 « τῶν φίλων ' ποῦ ἦπιαν θάνατο διὰ τὴν ἐλευθερίᾳ.
 « καὶ ἡ δόξα τῶν παλληκαριῶν θὰ σώζεται εἰς τὰ ἔθνη,
 « ὅσο θὰ εἶναι ἀνατολὴ καὶ δύσις εἰς τὴν πλάσι. »
 Αὐτὰ ἦταν τῶν Ὀπλαρχηγῶν τραγῳδία, ὦ Γερμανία,
 καὶ σείλετο τὸ τέκνο σου 'ς τὰ ἄξια παλληκάρια,
 Μητέρα τῆς ἀνήλικης Ἑλλάδος σὺ νὰ γίνῃς,
 καὶ μὴν φοβᾶσαι πῶς καρποὺς καλοὺς δὲν θὰ θερίσῃς,
 Ἐδῶ ποῦ ἐγεννήθηκαν ἡ δυὸ ἡ Ἀφροδίταις (6),
 ἡ μιὰ Θεὰ 'ς τὸν οὐρανὸ καὶ ἡ ἄλλη εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

ἡμι-

(6) Αἱ δύο Ἀφροδίται αἰνιγτίζονται ἐδῶ, ἡ μὲν τὴν νοερὰν, ἡ δὲ τὴν αἰσθη-
 τὴν ὡραιότητα, τοῦτέστι τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὴν θεότητα, ἀντικείμενα ἐκ-
 τεταμένων συζητήσεων μεταξύ τῶν σοφῶν τῆς ἐνδόξου Γερμανίας.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Κάθαρσις τοῦ Καφέ.

Εὐρίθη ἡ μέθοδος τοῦ ν' ἀφαιρῆται ἀπὸ τὸν καφὲν ἡ γεύσις τῆς θα-
 λάσσης. Βάλλεις τὸν καφὲν εἰς νερὸν βράζον, καὶ τὸν ἀφίνας ὀλίγα λι-
 πιά μέσα εἰς αὐτό, ἐπειτα τὸν ἡλιάζεις, ἡ καλῆτερα τὸν στεγνώνει εἰς
 τὸν φούρνον. — Τὸ ἴδιον γίνεται, μὴ πλέον εὐχάριστον ὁμῶς τρόπον, ἐλ-
 λοντας εἰς τὸν τριμμένον καφὲν, ἐνῷ γίνεταί ἐπάνω του τὸ βραστὸν νε-
 ρόν, ὀλίγους κόκκους θανιλλίας. Ἡ μικρὰ αὕτη προσθήκη ἀρωματίζει θαυ-
 μάσια καὶ αὐτὸν τὸν εὐτελέστερον καφὲν.

Προφυλάξεις τῶν δένδρων ἀπὸ τοῦ σιαλιδάκου.

Παρατηρήθη ἀπὸ τινος χημικόν ὅτι τὸ σιαλιδάκον ἀλλὰ θανατοῖ τοὺς σια-
 λιδάκους, ἀλλὰ ἐγγύσωσιν αὐτό. Εἰσπαράχθη δ' ἐνταῦθεν ὅτι, διὰ νὰ προ-
 φυλάξῃ τις ὁποιοῦνδήποτε δένδρον ἀπὸ αὐτοῦ τὰ ζωῖα, τὰ ὅποια προξέουν
 πολὺν μέγαν βλάβην, ἀρκεῖ νὰ περιεσπώσῃ αὐτὸ μὲ ἄλας.

(5) Ὁ Πικραλίας κάμνει μείζαν τῆς παραδόσεως αὐτῆς εἰς τὴν περιή-
 γησιν του.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εκ Ναυπλίου, 17 Ιουνίου.

Η έναρξις τῶν μαθημάτων, περὶ τῆς ὁποίας προαναγγέλλεται εἰς τὸ 9 φύλλον τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος, ἐγείνεν τὴν εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικὸν Σχολεῖον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐξ αἰτίας τῆς τελευταίας μακρᾶς διακοπῆς τὸ πεμπτημῆριον μόνον τῶν μαθητῶν εὐρέθησαν παρόντες, ἀπεφασίσθη νὰ παραδοθῶσι μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου, ὅτε ἄρχεται τὸ σχολαστικὸν ἔτος, τὰ ἐξῆς μαθήματα, τὰ ὅποια τελειοῦνται εἰς τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα τοῦ καιροῦ.

Α'. Στοιχεῖα τῆς Πειραματικῆς Φυσικῆς, ἀπὸ τὸν Διδάσκαλον Κ. Χορτάκην.

Β'. Ἀνθρωπολογία. Τὸ μάθημα τοῦτο θέλει ἀρχίσει μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἐβδομάδας, καὶ τελειώσῃ πρὸς τὸν Σεπτέμβριον.

Γ'. Μυθολογία τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, μὲ ἀναπτύξεις περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς ὑπὸ τῶν παλαιῶν θεοποιήσεως τῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς φύσεως κτλ. ἀπὸ τὸν Διδάσκαλον Κ. Γεννάδιον.

Δ'. Περικοπαὶ ἀπὸ ποιητᾶς καὶ πεζογράφους Γάλλους, μὲ προσαρμογὴν τῶν γραμματικῶν κανόνων, ἀπὸ τὸν Διδάσκαλον Κ. Ἐρκουλίδην.

Τὸ Προκαταρκτικὸν Σχολεῖον θέλει ἐξακολουθήσῃ τῶν μαθημάτων του τὴν παράδοσιν, ἂν καὶ οἱ πλείοτεροι μαθηταὶ εἶναι ἀπόντες.

Διακοπαὶ δὲ ἄλλαι δὲν θέλουν γένῃ τῶν μαθημάτων, εἰμὴ αἱ τῶν ἐορτασίμων ἡμερῶν.

Ἡ πρόνοια, τὴν ὁποίαν ἐγκαίρως ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις πρὸς διατήρησιν τῆς ἀσφαλείας τῆς ναυτιλίας, ἀπέβη κατὰ τὴν κοινὴν εὐχὴν, καὶ δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τὸ κοινὸν ὅτι τὸ ἐμπόριον τοῦ Αἰγίου Πελάγους, περὶ τοῦ ὁποίου δικαίως ἐφοβήθημεν μὴ ταραχθῇ ἐκ τῆς πειρατείας, τὴν ὁποίαν ἐτόλμησαν τινὲς κακοῦργοι νὰ ἐπιχειρισθῶσιν, ἐπιλαβόμενοι τῆς εὐκαιρίας κατὰ τὴν νεωστὶ συμβῶσιν μεταβολὴν, ἐπνέλαβεν ἤδη τὸν ταχτικὸν δρόμον του. Ομολογοῦμεν δὲ, πρὸς χάριν τῆς ἀληθείας, ὅτι συνέβαλεν εἰς τοῦτο οὐκ ὀλίγον ἡ δρασιμότης καὶ σύνεσις τοῦ Ναυάρχου Α. Κριεζῆ, ὅστις ἐξεπλήρωσε τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως ἀξίως τῆς πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνης αὐτῆς, καὶ τῆς δικαίας προσδοκίας τοῦ κοινοῦ.

Ἐξ Ἀθηνῶν, 10 Ιουνίου. — Τῇ Κυριακῇ, 5 τοῦ ἐνεσῶτος, πρὸς τὴν 10 ὥραν τὸ πρωτὶ συνήχθησαν οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν διὰ ν' ἀπευθύνωσιν ὁμοθυμαδὸν τὰς πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεις των ὑπὲρ σωτηρίας τοῦ νέου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐκκλησία, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία, ἔκειτο ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου, ὅθεν ἐβλέποντο τὸ ὅρος ὁ ὕμνητος, ὁ ἐλαίων, ἡ θάλασσα, καὶ ἐν ταύτῃ ἡ πόλις ἀπὸ ἐρείπια κεκλυμένη!! Ἰχνη ζωντανῶν τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας πολέμων τῶν Ἀθηναίων. Ἀλλ' ἐκεῖνος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐγίνοντο τὴν ὥραν ἐκείνην αἱ πρὸς Θεὸν ἱκεσίαι, δὲν θέλει βραδύνει νὰ ἐπανορθώσῃ τὰς Ἀθήνας, καὶ νὰ ἐπαναγάγῃ αὐτὰς εἰς τὴν πρωτέραν τῆς δόξης.

Εἰς τὸν μέγαν περίβολον τοῦ ναοῦ εὐρίσκοντο συνηγμένοι πᾶνπολλοὶ κάτοικοι πάσης τάξεως, καὶ γυναῖκες λευκὰ ἐστολισμέναι, ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ, οἱ Δημηγέροντες τῶν Ἀθηνῶν, οἱ Πρόξενοι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, οἱ Ἀπόστολοι τῶν Ἀμερικανῶν, κτλ.

Ἡ ἡμέρα αὕτη ὑπῆρξε κατὰ ἀλήθειαν μεγάλη ἐορτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας. Ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐχαρίστησις ἦσαν ἐξωγραφισμέναι εἰς ὅλων τὰ πρόσωπα, καὶ ἐπηύχοντο πρὸς ἀλλήλους οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀξιοθῶσιν εἰς τὸ ἐρχόμενον ἔτος νὰ τελέσωσιν εὐχαριστήρια εἰς τὸν Ὑψιστον, ὅτι μᾶς ἔδωκε Βασιλέα, οἷος θέλει εἶναι ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ὉΘΩΝ.

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γερμανοῦ ἀρχιτέκτονος Κυρίου Λουδέρου ἐγείναν τὸ ἐσπέραιον φωτογυσία καὶ πυροτεχνία, καὶ μετὰ ταῦτα συνεκροτήθη χορὸς, ὅστις παρετάθη ἐπὶ πολὺ τῆς νυκτός. Τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διάφοροι ἄλλοι τῶν ἰδιωτῶν ἐφώτισαν τὴν νύκτα ταύτην τοὺς οἶκους των.

Κατὰ τὰς ὁποίας λαμβάνομεν πανταχόθεν εἰδήσεις, τὰ γενέθλια τῆς Β. Α. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος ὉΘΩΝΟΣ ἐπανηγυρίσθησαν μὲ τὴν ἐνοῦσαν μεγαλοπρέπειαν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἐχομεν ἀνὰ χεῖρας τὰς περιγραφὰς τῆς πανδήμου ταύτης ἐορτῆς τελεσθείσης εἰς διάφορα μέρη τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, καθὼς καὶ τοὺς ἐκφωνηθέντας πανηγυρικοὺς λόγους. Πανταχοῦ ὁ λαὸς ἀπέδειξε μὲ τὴν ἀθίαν χαρὰν του, πόσῃν πρηγορίαν προσενεῖ εἰς αὐτὸν ἡ προσδοκία τῆς ταχείας ἐλεύσεως ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον προσήλωσε τὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας του.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

(Νέα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως περιεχόμενα εἰς τὰ νεώτερα φύλλα τῆς Μνημοσύνης, Ἐφημερίδος τῆς Σμύρνης.)

Αἱ εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἡ διοίκησις περὶ Συρίας παρὰ τοῦ Μεχμέτ Πασᾶ ἐπάρχου τοῦ Χαλεπίου περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου γεγραμμένας, διηγοῦνται τὰ ἐξῆς.

Ὁ Ἰβραὴμ Πασᾶς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀπριλίου εἶχεν ἀνχωρήσει ἀπὸ τὴν Πτολεμαῖδα, ἀφοῦ ἄφησεν ἐκεῖ ἓνα σῶμα ἀρκετὸν διὰ τὴν πολιορκίαν, καὶ ἦνωσε τὸν λοιπὸν τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Τρίπολιν· ἐντεῦθεν ἐκίνησε πρὸς τὸ Χέμας, μὲ σκοπὸν νὰ εἰσχωρήσῃ ἕως τὸ Καμῆχ διὰ νὰ ἐκστρατεύσῃ ἐντεῦθεν ἐναντίον τοῦ Χαλεπίου. Ὁ στρατηγὸς Μεχμέτ Πασᾶς, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ στρατόπεδόν του εἰς τὸ Καμῆχ, μαθὼν τὸ κίνημα τοῦ Ἰβραὴμ, ἔστειλεν ἀμέσως εἰς Χέμας ἓν μέρος τοῦ στρατοῦ διηρημένον εἰς τρία σώματα· ὁ Ἰβραὴμ μετὰ τὸ φθάσιμόν του ἐδῶ, ἐνῷ ἤλπιζε νὰ μὴν εὕρῃ ἀντίστασιν, ἐγνώρισεν ὅτι δὲν δύναται νὰ παράσῃ, καὶ ἔδωκε προσταγὴν νὰ ἀποσυρθῶσι τὰ στρατεύματά του. Τοῦτο ἔγινε μὲ ταχύτητα καὶ σύγχυσιν· ἐν τούτῳ τὸ ἱππικὸν κατέτρεξε τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ τοὺς ἔρθασεν εἰς τὸ χωρίον καλούμενον Κάμ-Κασσίρ, μετ' ὀλίγον ἔφθασε καὶ τὸ πεζόν. Τὸ κίνημα τῶν τριῶν πασχάδων ἐβίασε τὸν Ἰβραὴμ νὰ δεχθῇ τὴν μάχην· ἀφοῦ δὲ διήρκεσεν αὐτὴ πολλὰς ὥρας, κατεστράφησαν οἱ ἀποττάται, ἀφήσαντες εἰς τὰς βασιλικὰς φάλαγγας τὸ στρατόπεδον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔκειντο πᾶσι πληγωμένοι καὶ φονευμένοι μετὰ ταῦτα ὁ Ἰβραὴμ ἀπεσύρθη εἰς τὴν Βαλβεία. Καὶ εἰς τὴν ἐκστρατείαν ταύτην ἐκκοπήθησε πολὺ ἀπὸ τὴν σπάνιν τῶν τροφῶν.

— Εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔρθασιν κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Πτολεμαῖδα ἀναφέρουσι τὰ ἐξῆς.

Ὁ Ἀβδουλλάχ Πασᾶς, ἐπάρχης τῆς πόλεως ταύτης, μαθὼν ὅτι ὁ Ἰβραὴμ ἀπεμακρόνη ἐκείθεν μὲ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ στρατοῦ του διευθύνοντες πρὸς τὴν Βαλβεία καὶ τὸ ὄρος τοῦ Λιβάνου, ἐξῆλθε μὲ μικρὸν μέρος τῆς φρουρᾶς, καὶ ὑπεκρίθη ὅτι μὲ τοῦτο μόνον τὸ μικρὸν σῶμα ἤθελε νὰ κρο-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Σκοπέλου κτλ.

Ὁ Γεώργιος Ἀθανασίος ἐνήγαγε ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1831, τὸν Κ. Μ. Μαργαρίτου πλείαρχον, ὡς δυσωπήσαντα εἰς τὴν ἐξόφλησιν τῆς ὑπ' Ἀρ. 9 πολ. ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Σκοπέλου, ἐκδοθείσης πρὸς ὄφελος τῆς πρώτου, καὶ ἐκ τούτου παρὰ αὐτῷ γενόμενον ἱκανῶν ζημιῶν κτλ., τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ὀπίων καὶ ἀνὸρθωσιν αἰτεῖ ἤδη καὶ ἐπιδικάσῃ τὸ Δικαστήριον.

Ὁ ἐναγόμενος εἶναι ἀπὸν τῆς Σκοπέλου (τόπου τῆς διαμονῆς του) προσπλέων εἰς τε τὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, ὡς πληροφορεῖται τὸ Δικαστήριον παρὰ τῆς Εἰρηνοδίκου Σκοπέλου διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 307 ἀπαντήσεώς του.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον ἐνεργοῦν ἤδη ὡς πρὸς ἀπόντα, προσκαλεῖ τὸν εἰρημένον Μ. Μαργαρίτη ἐντὸς 24 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς προγράμματος διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος καὶ ἐμφανιθῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου εἰς διεκδίκησιν τῶν δικαίων τῶν.

Ἡ παρῶσα γνωστοποίησις θέλει κηρυχθῇ διὰ τῆς κήρυκος ἐν τῇ χώρᾳ τῆς διαμονῆς τῆς ἐναγομένης, καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος.

Ἐν Σκύρῳ, τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Π. Ἡλιαδης.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κ. Ἰχόμαχος.

Ἀρ. 972. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον.

Οἱ Κύριοι Χ. Μιχαὴλ Ἀρβαλιότογλους, Γεώργιος Ἀσλάν καὶ συντροφία τε, καὶ Θεόδωρος Δημητριάδης καὶ συντε. ἐπαρουσίασαν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀγωγὴν τῶν ὑπὸ χρονολογίαν 23 Μαΐου τρέχοντος κατὰ τοῦ ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας διατρίβοντος Γεωργίου Κατζούφρου μετέσσσα ἐπισυναπτόμενα ἐγγράφα, δι' ἧς ἐκθέτοντες ὡς ἐν αὐτῇ ζητοῦν.

Α'. Νὰ καταδικασθῇ ὁ διαληφθεὶς Κύριος Γεώργιος Κατζούφρος εἰς τὴν πληρωμὴν Γρ. 16,032,

ἅτινα ἴσος χρεωστῇ, δυνάμει ἱερῶν ὑποχρεωτικῶν ὁμολογιῶν ἴσ'.

Β'. Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς τόκῃ αὐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγένεεν ἡ ἀγωγή κατ' αὐτῶν ἐπὶ τῇ Γαλλικῇ Προξενείᾳ εἰς Λάρινα καὶ τῆς Κύπρου.

Γ'. Νὰ δικασθῇ εἰς ὄφελός των ἡ εὕρισκόμενη ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα Δημογεροντίας περακαταθήκη χρημάτων, ἐκπιπτομένη ἀπὸ τὴν ὅλικήν ποσότητα τῆς χρέους τε καὶ

Δ'. Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ δικαστικά καὶ δικογραφικά ἔξοδα.

Προσκαλεῖται διὸ ὁ διαληφθεὶς Κύριος Γεώργιος Κατζούφρος, ἵνα παρευθῇ εἰς τὸ δικαστήριον τῆτο ἢ ὁ ἴδιος προσωπικῶς, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου τε, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρόντος προγράμματος διὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος, διὰ καὶ ἀπολογηθῇ· ἄλλως, θέλουν ἐνεργηθῇ ὅσα διατάττει τὸ Ἀρθ. 218 τῆς Πολ. Διαδικασίας.

Τὸ παρὸν καὶ γνωστοποιηθῇ, κηρύττοντος Ἀστυνομικῶς ὑπηρετῆς μεγάλη τῇ φωνῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς καὶ γνωστοποιηθῇ εἰς τὰς πλησιέστερας συγγενεῖς τῆς διαληφθέντος Κυρίου Γεωργίου Κατζούφρου, ἕτερα καὶ κολληθῶσιν εἰς τὴν θύραν τῆς τελευταίας κατοικίας τε, καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς Δικαστηρίου τῆς καὶ δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος, διὰ κτλ.

Ἐν Σύρῳ, τῇ 25 Μαΐου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Μελάς.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσήφ Ἡσαΐας.

Ἀρ. 452. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον Νάξου, κτλ.

Κοινοποιεῖ πρὸς ἅπαντας τὰς ἐνεχομένους εἰς τὴν ἀδιάθετον κληρονομίαν τῆς ποτὲ Ἀθανασίας τῆς Λάλας τὴν ἀπὸ 1 τῆς παρελθούσης Ἀπριλίου ἀναφορὰν τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἀνηλίκων τέκνων αὐτῆς, δι' ἧς δηλοποιεῖν ὅτι δέχονται τὴν κληρονομίαν τοῦ πατρὸς αὐτῶν μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς νόμου, καὶ παρυσιάζουσι τὴν καταγραφήν τῶν συγκροτήτων τὴν κληρονομίαν ταύτην κτημάτων, πρὸς γνωστοποίησιν καὶ ὁδηγίαν αὐτῶν.

τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶ δικαστῶν, καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς
 ὑπ' Αρ. 1 ἀποφάσεως τῆ Πρωτοκλήτης Νάξου, κτλ.
 2. Νὰ καταδικαθῇ ὁ Μ. Σολωμός ἀλληλεγγύως
 μετα τῶ ἐντολέως τε εἰς δικαστικά, δικογραφικά καὶ
 συγγραφικά ἔξοδα, ὁμοίως καὶ εἰς τὰς χρονοτριβὰς
 τῶ ἐντολέως τε δικολογούμενου μετὰ τῶ Μαρκιόπο-
 λίτη ἀπὸ τὸν Νοέμβριον τῶ 1829 ἕως τῆς ἀποτε-
 λήσεως τῆς παρέσεως δίκης.

Ἀπογνῶν τὰς κατὰ τὴν δικάσιμον ἡμέρας παρε-
 σιαιότητας ἀνακεφαλαιώνται ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.
 Ὁρῶνται τὴν ὑπ' Αρ. 1 καὶ ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου
 1831 ἀπόφασιν τῆ Πρωτοκλήτης Νάξου, κτλ. καθὼς
 καὶ τὰ λοιπὰ τῆς δίκης ἐγγράφα.

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ συμπεράσματα τῶ παρὰ
 τῶ Ἐκλήτῳ τέτῳ δημοσίῳ συνηγέρει,

Σ κ έ π τ ε τ α ι

Ὅτι ὁ νόμος, ὁ ὅποιος ἐφαρμόθη ἀπὸ τὸ Πρω-
 τοκλήτον Νάξου εἰς τὴν διαφορὰν ταύτην, ἐφαρμό-
 δη προσηκόντως.

Ὅτι, ὅπως ὁ νόμος ὁμιλεῖ καθαρὰ, τὰ ἔθιμα δὲν
 δύνανται νὰ ἔχωσι χώραν.

Ὅτι, ἂν ὑπάρχῃσι καὶ ἄλλοι κληρονόμοι, ὡς ὁ Κ. Μ.
 Μαρκιόπολιτης ἀναφέρει, δύνανται νὰ παρεσιώσωσι,
 ὅπως ἀνήκει, τὰ ἐπὶ τῆς κληρονομίας δικαίά των, καὶ
 νὰ αἰτήσωσι τὸ μέρος των.

Ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἀπόφασις τῆ Πρωτοκλήτης Νάξου
 καὶ Πάρεξ ἐξεδόθη ἐπὶ τῆς ἐνετώσεως διαδικασίας, εἶναι
 δίκαιον νὰ ἐφαρμοθῶσιν ἐπὶ τὴν δίκην ταύτην τὰ
 ἀρθρὰ 507 καὶ 508 τῆς Πολ. Διαδικασίας, κατὰ τὸ
 ἀρθρὸν 555 τῆς ἰδίας.

Ὁθεν ἀποφασίζει.

Α'. Ἡ ὑπ' Αρ. 1 ἀπόφασις τῆ Πρωτοκλήτης
 Νάξου καὶ Πάρεξ, μηνολογούμενη τὴν 29 Ἰανουαρίου
 1831, ἐπικυρεῖται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν.

Β'. Ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς θέλει γενῆ μετὰ τρεῖς
 μῆνας, ἀφ' ὅτε ἀποβῇ ὁριστική, καὶ δημοσιευθῇ διὰ
 τῆς Γεν. Ἐφημερίδος.

Γ'. Ὁ Κ. Μ. Μαρκιόπολιτης, καὶ Ἰω. Χαλκιοπέδλος
 ὑποχρεῖνται κατὰ τὸ Ἀρθ. 508 τῆς Πολιτικῆς Δια-
 δικασίας νὰ προσφέρωσιν ἐγγυητὰς εἰς τὸ Πρωτό-
 κλητον, τὸ ὅποιον μέλλει νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν.

Δ'. Ὁ Κ. Μ. Σολωμός ὑποχρεῖται νὰ πληρώσῃ
 ἀλληλεγγύως μετὰ τῶ ἐντολέως τε εἰς μὲν τὸν ἀντί-
 δικον αὐτῶ ὅλα τὰ δικαστικά ἔξοδα τὰ γενόμενα
 ὑπὸ τῶ Ἐκλήτῳ τέτῳ, κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶ.

Διὰ γραφικά καὶ λοιπὰ ἔξοδα, Φοίνικας 200.

Διὰ τὰ ἀντιγραφικά καὶ τὰς κοινοποιήσεις τῆς
 παρέσεως ἀποφάσεως, Φοίνικας 4: 40 | 100.

Ε'. Τὸ δικαίωμα τῆς παρέσεως ἀποφάσεως θέλει
 ληφθῇ παρὰ τῶ Πρωτοκλήτῳ, τὸ ὅποιον θέλει ἐκτε-
 λέσει τὴν ἀπόφασιν κατ' ἐκτίμησιν τῆς ζητηθείσης
 ἀπὸ τὸν Ἰω. Χαλκιοπέδλου κληρονομίας.

ς'. Ἡ παρέσα ἀπόφασις εἶναι ὁριστική, ἐκτός
 ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης ὑπερ-
 βάλλει τὸ ποσὸν τῶν ὀκτῶ χιλιάδων Φοινίκων.

ζ'. Ἀντίγραφα αὐτῆς θέλουν κοινοποιηθῇ πρὸς
 ἀμφοτέρους τὰ διαφερόμενα μέρη πρὸς ὁδηγίαν των·
 ἕτερον δὲ θέλει διευθυνθῇ πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς
 Γεν. Ἐφημερίδος (ὅταν ἡ ἀπόφασις μείνῃ ἀνέκκλη-
 τος) διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος.

Ἐξεδόθη ἐν Μυκῶναι, τὴν 1 Ἰανὺν τῶ χιλιοστῷ ὀκτα-
 κοσίῳ τριακοστῷ πρώτῳ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος Δημήτριος Αἰνιάν.

Ὁ Συνδικατὴς Ἰωάννης Θεοτόκης.

Ὁ Σύμβουλος, τόπον ἐπέχων συνδικατῶν,

Ν. Ἀνδριόπεδλος.

Ἀρ. 2075. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Μυκῶνου καὶ Σύρας

Δικαστήριον.

Ὁ Νικόλαος Πιπινθερμμένος Χῖος, πάροικος εἰς
 Σύραν, κατηγορούμενος ἀπὸ τὴν γυναῖκά τε Δεσποιν-
 οῦ Φυσάκενα τὴν Λοξανδρίαν Ζυλοκαίκεναν, συλ-
 ληφθεὶς δυνάμει ἐντάλματος τῶ Δικαστηρίου τέτε,
 καὶ καθυποβληθεὶς ὑπὸ ἀπλὴν φύλαξιν μέχρι τῆς
 ἀποφάσεως τῶ Δικαστηρίου, δραπετεύσας δὲ περὶ τὰς
 18 τῶ παρελθόντος Ἀπριλίου 1832, ὠφεληθεὶς τὴν
 ἀλλαγὴν τῆς πολιτικῆς φρενῆς Μυκῶναι, κατηγο-
 ρεῖται ἤδη καὶ παρὰ τῶ ἐξεταστῶν δευτερογαμήσας,
 ζωῆς τῆς πρώτης τε γυναικὸς Δεσποινῆς.

Ἐκδοθέντες λοιπὸν τῶ δευτέρῳ ἐντάλματος, ἐκδι-
 δεται ἤδη καὶ τὸ τελευταῖον τῆτο τῶ ἐξεταστῶ Κ.
 Α. Βέξου, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ὁ δραπέτης ἔτος ἑτὸς
 δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν καταχωρηθῇ εἰς τὴν
 Ἐθνικὴν Ἐφημερίδα, καὶ ἀπολογηθῇ.

Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῶ κράτους ὀφείλουν νὰ τὸν συλ-
 λάβουν ὅπως εὐρεθῇ κατὰ τὸ ἀρθρὸν 306 τῆς Ἐγκλ.
 Διαδ. Πρὸς ἐπίγνῃσιν δὲ αὐτῶ ἐκβέτονται τὰ χα-

κτηριστικά τὸ ἔχοντα ὡς ἀκολούθως. Εἶναι μικρὸς, παχὺς, μακρυκέφαλος, ἄσπρος τὸ χρῶμα, κυρτός εἰς τὰς τρίχας, εὐλογιοκομμένος.

Ἐν Μυκῶνι, τὴν 2 Ἰανίᾳ 1832.

Ὁ Πρὸς. Πρόεδρος Ἰω. Βεῆκης.

Ὁ τόπον ἐπέχων Γραμ. ὑπογραμ.

Γ. Κονδυλάκης.

Ἀρ. 597. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ κατὰ τὸν Κάτω Ναχαγιὲ Πρωτόκλητον Δικαστήριον.

Ἀναγνώσαν τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 257 τῆς ἐν ἐργείᾳ Πολιτικῆς Διαδικασίας ἀνακεφαλαιώσιν τῷ Κ. Γεωργίῳ Π. Γκιόνῃ.

ἔχον ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 258, 259, 225 καὶ 216 τῆς αὐτῆς διαδικασίας,

Διατάττει.

Α'. Ἡ Ἀστυνομία Κάτω Ναχαγιὲ νὰ κοινοποιήσῃ τὸ ἀντίγραφον τῆς ρηθείσης ἀνακεφαλαιώσεως πρὸς τὴν Κ. Ἀγγελίαν Καμπέρην ἐνταῦθα διατρέξασαν.

Β'. Θέλει ἐνεργήσῃ ὡς πρὸς τὴν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς δίκης ἀποδημήσαντα Βασίλειον Καμπέρην τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 216 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας.

Γ'. Παραχωρεῖται πρὸς τὰς ἐναγομένους Ἀγγελίαν καὶ Βασίλειον Καμπέρην προθεσμίᾳ ὀκτὼ ἡμερῶν διὰ νὰ παρυσιάσωσιν, εἰάν θέλωσιν, τὴν ἀνακεφαλαιώσιν των.

Δ'. Ἀντίγραφον τῆς παρέσης θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Κρανειδίῳ, τὴν 7 Ἰανίᾳ 1832.

Ὁ Πρὸς. Πρόεδρος Α. Πάλλμας.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

Ἀρ. 5771. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργεὺς καὶ Ναυπλίαν.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Ἀνδρέας Καλαμογδάτης ἐπαρυσίασεν εἰς τὸ Δικαστήριον τὸ αὐτὸ ἀγωγὴν χρονολογημένην τὴν 14 τῷ ἐνεσῶτος, διὰ τῆς ὁποίας ἐξαίτεται νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀπὸ Κ. Δημήτριος Καλλιέργης νὰ τὸν πληρώσῃ τὰ ἄλλα ἑκατὸν, ἀντίτιμον ἑνὸς ἵππου μετὰ τῶν ἐπίπλων τε, τὰ ὁποῖα ἔσειλε πρὸ πολλῆ καὶ ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ κατάλυμα τῷ ρηθέντι Κ. Καλαμογδάτῃ ἀνευ διαταγῆς τῆς παυσάσης Κυβερνήσεως, καὶ ὑπὸ ἰδίαν τὴν ὑπόχρεσιν νὰ ἀποζημιώσῃ αὐτὸν δι' ὅτι ἤθελε πάθει ἡ προκειμένη ιδιοκτησία τῆς.

Προσκαλεῖται ἡ Ἀστυνομία Ναυπλίας νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸν ρηθέντα Κ. Καλλιέργην δι' ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας κηρύττοντος μεγαλοφώνως ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι δύναται νὰ ἀπολογηθῇ, ἂν θέλῃ, ἐντὸς 24 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἡ παρῶσα κλήσις καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἐφημερίδα, εἰδὲ μὴ, θέλῃ ἐνεργηθῇ τὰ παρὰ τῷ νόμῳ διαταττόμενα.

Ἡ παρῶσα κλήσις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς ἐνταῦθα τελευταίας κατοικίας τοῦ Κ. Καλλιέργη, ἄλλο νὰ ἐγχειριθῇ εἰς τὸν σενώτερον συγγενῆ τε, καὶ ἄλλο εἰς τὴν κατὰ ξηρὰν πύλιν τῆς πόλεως ταύτης, τὸ δὲ πρωτότυπον μὲ τὴν ἐπ' αὐτῇ δήλωσιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν εἰς τὴν παρῶσαν κλήσιν ἐνδιαλαμβανομένων νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου τέτῃς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Ἰανίᾳ 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χαράλ. Μηλιάνης.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

τὴν μάχην· τοῦτο ἐνεθάρρυνε τὸν ἐχθρὸν, ὁ ὁποῖος ἐ-
πληρώσεν εἰς τὸ φρούριον ἕως κανονίου βολήν· κατὰ ταύτην
τὴν ἐπιγμὴν ὤρμησεν ἐξω τῶν τειχῶν καὶ ἡ λοιπὴ φρουρὰ
σπύχθη, καὶ τὰ κανονοστάσια τοῦ φρουρίου ἐπυροδόλουν
ἀδιστακτικῶς· οἱ Αἰγύπτιοι προκαταληφθέντες καὶ πυροβοληθέν-
τες λαβὼν μεγίστην ῥθορὰν καὶ ἐδόθησαν εἰς φυγὴν μετὰ
μεγίστης ἀταξίας. Ὁ Ἀδδουλλὰχ Παῆς, ὁρθεὶς μέρος τῶν
προπαρασκευῶν τῆς πολιορκίας, ἐκάρρωσε τὰ κανόνια καὶ ἐ-
κυρύνε τὰ πολεμφοδία. Ἐνῶ ἐγένετο ἡ περιγραφὴ αὕτη, δὲν
ὑπῆρχε πλέον κἀνὲν ἐχθρὸν σῶμα περὶ τῆς Πτολεμαίδος·
οἱ Αἰγύπτιοι εἶχον ἀποσυρθῆ πολὺ μακρὰν τοῦ φρουρίου διὰ
τὴν ἀρρωστίαν τῶν καὶ νὰ λάβωσι βοήθειαν· ὁ
Ἀδδουλλὰχ Παῆς ἐνησχολεῖτο μὲ δραστηκότητα νὰ διορθώσῃ
τὸ φρούριον, ὅπου ἐβλάφθη περισσότερο ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς
πολιορκίας.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Ἑθνικῆς Ἐφημερίδος.

Ἡ ἐφημερίς Ἀθηνᾶ εἰς τὸ 23 φύλλον ἀναφέρει ὅτι, ἐνῶ
ἐπὶ τῶν προλαβουσῶν Κυβερνήσεων τὸ γραφεῖον τοῦ Γεν. Τα-
χυδρομείου ἦτον εἰς ἕνα ἐθνικὸν οἶκον, ἅμα ἐπεφορτίσθη τὰ
χρέη τοῦ Διευθυντοῦ ὁ Γ. Σκούφος, μετεκομίσθη τὸ γραφεῖον
χωρὶς ἀνάγκην εἰς ἰδιόκτητον οἶκον κτλ., καὶ ἀπ' αὐτοῦ
προσκαλεῖ τὴν κοινὴν γνώμην διὰ νὰ κρίνῃ, ἂν ἡ τοιαύτη
χρῆσις τῶν δημοσίων χρημάτων ᾖ ἀξιώπαινος. Ἀποκρί-
νομαι·

Τὸ γραφεῖον τοῦ Γεν. Ταχυδρομείου ποτὲ δὲν εὐτύχη-
σε νὰ ᾖ εἰς ἐθνικὸν οἶκημα. Τρεῖς χρόνους κατὰ συνέ-
χειαν ἐπλήρουν ἐνοικίον εἰς τὸν Κ. Κωνσταντόπουλον πρὸς
τάλληρα δέκα, καὶ ἐσχάτως, διότι ὁ ῥηθεὶς Κ. Κωνσταντό-
πουλος ἐζήτησε νὰ λάβῃ τὴν οἰκίαν του ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του,
ὑπεχρεώθη ὁ Διευθυντὴς, κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνή-
σεως, νὰ ἐνοικιάσῃ ἄλλο οἶκημα. Ἄν πληρόνῃ ἤδη ἐνοικίον
περισσότερον, ὁ Διευθυντὴς βέβαια δὲν πτίζει· τοιαύτη εἶναι
ἡ σημερινὴ τιμὴ τῶν ἐνοικίων· καὶ ἂν πάλιν κατοικῇ εἰς
μίαν κάμραν τῆς οἰκίας, ἃς πιστεύσῃ ὁ ἐκδότης τῆς Ἀ-
θηνᾶς, ὅτι, καὶ οἱ πρὸς τοὺς τοιοῦτους ἐκατοικοῦσαν καὶ τοῦτο
διὰ νὰ εὐκολύνουν τοὺς πολίτας καὶ τὰς ἰδίας Ἀρχάς τῆς
Κυβερνήσεως· ἀπέδειξε, διότι τὸ γραφεῖον σχεδὸν δέχεται
καὶ δίδει γράμματα ἡμέραν καὶ νύκτα.

Δύναται ἐπὶ τέλους ὁ Διευθυντὴς νὰ βεβαιώσῃ τὸν ἐκδότην
τῆς Ἀθηνᾶς ὅτι, ἅμα ἐυλαχρώθη καὶ παραδοθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν
τοῦ ἄλλου κάμρα τοῦ οἴκηματος, τὸ γραφεῖον τοῦ Γεν. Τα-
χυδρομείου θέλει εἰσθῆ ἄρκετὰ λαμπρὸν· καθὼς, ὅτι ποτὲ δὲν
θέλει τὸν εὐρεῖ πρόθυμον ν' ἐπαντᾷ εἰς ὅσα καταφέρεται
κατὰ τοῦ Γ. Σκούφου. Αἱ ἐκδουλεύσεις του εἰς τὴν Ἑλλάδα
δώδεκα χρόνους ἤδη, καὶ ἡ διαγωγὴ του τὸν κάμνον νὰ
πιστεύῃ, ὅτι τὸ κοινὸν ὀλίγην προσοχὴν θέλει δίδει εἰς τὰ
κατ' αὐτοῦ φερόμενα.

Ἐν Νευκλίφ. τὴν 6 Ἰουνίου 1832.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γεν. Ταχυδρομείου τῆς Ἑλλάδος
Γ. Σκούφος.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

Ὁ χορὸς τῶν Ὀπλα χηγῶν καὶ ἡ νύκτα τοῦ
Μαΐου (1)

Ἀποσπερίτη εὐμορφῇ, τῆς Ἀπροδίτης ἄστρο

Καὶ τῆς νυκτὸς ἀνατολῇ, καὶ ὕπνε γλυκῇ εἰς τὰ νήπια;

(1) Ἐνθυμῶμαι νὰ ἀνέγνωσα ὅτι ἕνας ἀρχαῖος ζωγράφος τῆς Ἑλλάδος,
ἐπὶ νὰ ἐκδύσῃ εἰς τὴν ἐπίκρισιν τοῦ κοινῶς, κατὰ τὴν τότε συνήθειαν, μί-
αν ζωγραφίαν εἰκονίζουσιν μάχην τινὰ, πρὶν τὴν παρρησίαν εἰς τὰ ὄμματα

Κὶ ὅς' ἄστρα ἀγναντεύετε τὴν γῆν εἰς τὸ μεσονύχτι;
Διηγηθῆτε εἰς τὴν καλὴν Εὐρώπην τὰ παιγνίδια,
Διηγηθῆτε τοὺς χοροὺς· ποῦ δατὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα;
Ν' ἀκούσουν τὴν διήγησιν καὶ οἱ ναοὶ οἱ οὐράνιοι,
Ὅπου μ' ὀλόχρυσαις ποδῖαις χορεύουν οἱ Ἀγγελοὶ,
Καὶ χύνουν εὐωδιαῖς πολλαῖς ἀπ' τὰ ξανθὰ μαλλιά τους;

Ἦτον ὁ μῆνας ὁ καλὸς, ἡ ἀνοιξὶς τοῦ χρόνου,
Ποῦ τὰ δένδρα στολίζονται μὲ τ' ἄνθη καὶ τὰ φύλλα,
Καὶ κελαῖδούν γλυκῶνα ἀηδόνια εἰς τὰ λουλούδια,
Καὶ χαίρονται εἰς τὰ βουνὰ βοσκοὶ καὶ τὰ κοπάδια,
Εἰς τὴν νύκτα τὴν Μαχιάτικη οἱ Ἕλληνες χορεύουν.
Φέγγει τ' Ἀνάπλι εἰς ταῖς φωτικαῖς καὶ ὁ Οὐρανὸς εἰς τοὺς Ἡλίους,
Καὶ γύρω εἰς τὴν σημαίαν τους οἱ Ἕλληνες χορεύουν.
Ἀπὸ παιδιὰ πολεμικὰ πυκνὸ ναι τὸ στεφάνι,
Τὸ εὐμορφὸ τοῦ τρανουδίου καὶ τοῦ χοροῦ στεφάνι.
Βροντοῦνε εἰς τὰ πηδήματα ἡ φορεσιεὶς τῶν νέων,
Βροντοῦνε τὰ γερά σπαθία εἰς ταῖς ἀσημένιας θήκας,
Καὶ τὰ χρυσάφια τὰ πολλὰ εἰς τοὺς ἀνδρῖκιους κόρφους,
Καὶ ἡχολογοῦνε ἀκρίμματα λαλούμενα εἰς τὴν νύκτα.

Κοράσια εὐμορφότατα καὶ σείς τόρα χαρῆτε·
Ἄς φέγγουνε τὰ μάτια σας, ὡς φέγγει ὁ ἀποσπερίτης,
Καὶ μὲ πολλὰ τριχιντάφυλλα στολῆτε τὸ κεφάλι.
Χρηστε διὰ τὴν γέννησιν τοῦ νέου βασιλεία σας,
Χορεύετε ἀκούραστα εἰς τὴν εὐμορφὴν τὴν νύκτα,
Καὶ εἰς τοῦ χοροῦ σας τὴν κορφή ὁ ἔρωτας νὰ εἶναι.

Ἔρχεσθαι εἰς τόπον χορευτὴν, ὡς νῆς τῆς Γερμανίας,
Ὅπου ἀγαποῦνε τοὺς χοροὺς οἱ νέοι πολὺ καὶ ἡ νέις.
Χορεύσαν ἡ μανὰδες μας εἰς τὰ βράχια τοῦ Ζαλόγκου (2),
διὰ νὰ μὴν ὀνειδίζεσθαι εἰς τὸν κόσμον ἡ εὐμορφία τους,
Καὶ νὰ μὴν τρώγουν τὸ ψωμὶ εἰς αἰχμάλωτα τραπέζια.
Εἶναι πολλὰ καὶ εὐμορφαὶ εἰς τὸ βουνὸ ἡ χορεύτριας,
Γύρω πηδοῦνε εἰς τοῦ κρεμνοῦ τὰ μαυρισμένα χεῖλη,
Φυστοῦνε τὰ ξανθὰ μαλλιά εἰς τὰ ὠραῖα κεφάλια,
Κ' εἰς κάθε γύρο τοῦ χοροῦ ἔλειπε μία χορεύτρια.
Καὶ ἂν δὲν πιστεύσῃς, Βασιλεῖα, θὰ ἰδῇς ἐδῶ ποῦ θὰ ἴθης,
Θὰ ἰδῇς τὰ ἄσπρα κόκκλα εἰς ταῖς ποδῖαις τοῦ βράχου.
Τὰ πέλαγα ἀγναντεύσε, καὶ ἄλλους χοροὺς ἔανοίγεις,
Εἰς τ' ἀκρογιάλι ἐνὸς νησιοῦ βλέπε χοροὺς περισσούς (3),
Καὶ ἄνδρες χλωμοὶ καὶ αἰδωτοὶ εἰς τὸ λιμάνι ἐβγαίνουν.
Ἀκούε, ὡς νῆς Βασιλεῖα, τί λέν τὰ πηληκάρια;
« Ἐγθὲς βραδὺ τοὺς θάψαμε εἰς τὴν φλόγα καὶ εἰς τὸ κύμα,
Καὶ τὰ κατάρτια τὰ ψηλὰ εἶναι καυμένοι στύλοι. »

Ὡς χιονισμένε Περνασσέ, σπηλιχαῖς εἰς τὸ Λαϊδορίκι,
Σεῖς ἴδετε καλὸν χορὸν ἀπ' ἄνδρας καὶ γυναικας (4),

τῶν θεατῶν, ἐπὶ μὲν διὰ τῆς σάλπιγγος ἐν ᾧ πολεμιστῆριον· εἶναι τὰ-
χα ἀναγκαζίον νὰ εἰπῶ πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἤθελον εὐαρεσθῆ νὰ ἀνα-
γνώσκειν τὸ ἀπὸ τοῦ τοῦτο δοκίμιον ἐθνικῆς ποιήσεως, ὅτι ἡ μεῦσα, ἀπὸ τὴν
ὁποῖαν ἐπρὸς πᾶσαν ὅσον τὸ δυνατόν νὰ ἐμπνευσθῶ, εἶναι ὁ Πατριωτισμὸς,
καὶ ὅτι καθὼς ῥίπτων τὰ δάκρυά μου εἰς τὸ τοῦτο τὸ πόνημα νὰ ἐνθυμῇ τὸν
πατριωτισμὸν τοῦ, ἡ διὰ νὰ ᾖ ἀκαμπτος εἰς τὴν κρίσιν τοῦ, ἡ ἐλευθε-
ρίας εἰς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ;

(2) Διηγουμένη ὅτι αἱ Σουλιάτισσαι, τῶν ὁποίων τὰ κόκκαλα φαίνονται ἀκρίμ-
ατα τοῦ βράχου τοῦ Ζαλόγκου, ῥιπτόμεναι ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους (διὰ νὰ μὴ
πίσωσι αἰχμάλωτοι εἰς τὰ χεῖρας τῶν στρατευμάτων τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ) ἐπιπτον
κατὰ τοῦ κρεμνοῦ, χορεύονται περὶ αὐτὸν χορὸν φοικῶδη καὶ ἀξιοδράκτον. Αἱ
γυναικες αὐταὶ ἦσαν κατὰ μίγαν μέρος ἐκ τῆς οἰκίας τῶν Κουτζί-ἰων καὶ τῶν Βο-
ταρζίων. Εὐλαβούμενος τὴν εὐαισθησίαν τοῦ ἀναγνώστη, ἀπιστώπησα ὅτι πολ-
λαὶ αὐτῶν τῶν δυστυχῶν ἦσαν ἔγκυοι. Ἰδὲ Ἰσορ. Πάρης καὶ Σουλίου Χ. Περ-
βαῖου.

(3) Ὅλος ὁ κόσμος ἐνθυμῆται τὴν ἀγαλλίασιν καὶ τὰς χοροὺς, δι' ὧν ἐπα-
νηγυρίσθη εἰς Ψαρὰ ὁ κατὰ τὴν Χίον πλοπλοισμὸς τοῦ ἀθρακτοῦ Ναυαρχί-
δος ἀπὸ τὸν ἀτρίκτον Κανάρην καὶ τοὺς ἀντράκους τοῦ οἴνου· γυναικὶ
οἱ ἰδίαι ἀγγελοὶ τοῦ ἐδῶκου ἀνδραγαθήματός των.

(4) Ὁ χορὸς αὐτὸς ἔγινεν εἰς Λαϊδορίκι ἀπαράλλακτος, ὡς περιγράφεται.